

Motion till riksdagen

1986/87:Ub205

Marianne Karlsson (c)

Återinförande av uppförandebetyg, m. m.

Politikens vardagsfrågor handlar mest om materiella ting. Men i det moderna samhället med dess materiella välfärd framstår allt tydligare ett behov av högre livskvalitet. Jag är övertygad om att inte något parti med framgång kan möta 1990-talet utan att ägna livskvalitets- och livsstilsfrågorna samma intresse som de mer traditionella politiska frågorna. Dagens samhällsinsatser är alltför mycket inriktade på att i efterhand avhjälpa lidande och missförhållanden. Vi måste inrikta oss på förebyggande miljö- och människovård för högre livskvalitet. I politikens vardagsfrågor kommer emellertid livskvalitets- och livsstilsaspekterna lätt bort. Vi måste ändra på detta förhållande.

Av största betydelse för vårt land är att barnen får en bra start i livet – det får man inte av slentrian och kravlöshet i samhället.

I Lgr 80 kan vi läsa: "Skolan skall söka motverka att elever får svårigheter i skolarbetet. Den måste därför utforma sitt innehåll, sitt arbetssätt och sin organisation så, att den smidigt kan anpassa sig till olika elevers individualitet." Dagens barn är ofta splittrade och har stora svårigheter att koncentrera sig, vilket gör situationen för läraren speciellt på lågstadiet synnerligen påfrestande. Resultatet av undervisningen är inte alltid vad det borde vara när det gäller baskunskaper. Denna brist blir tyvärr ofta inte heller avhjälpt senare i skolan.

Bråk, våld och olydnad är ett utslag av det kravlösa samhälle vi har tillskapat. Det behövs en markering från samhällets sida om vikten av att sköta sitt skolarbete väl och att lyda de bestämmelser som finns. Idag märks ingenting på betyget om man varit bråkig, ouppmärksam, skolkat m. m. Vad jag vill föreslå är att ta ett steg tillbaka – vi måste införa uppförande- och ordningsbetygen. Vi får inte tå ihjäl våldsmentaliteten i våra skolor. Lärarna måste erkänna att de inte kan uppehålla respekten i våra skolor, utan att därför känna sig helt misslyckade.

Vi måste alla, inte bara lärarna, använda vårt sunda förnuft då det gäller ordningsregler och allmän respekt. Vi kan konkret ingripa då det behövs. Samhället, inte bara lärarna, är överhopade av alla slag av pedagoger och psykiater och intellektuella administratörers regler och anvisningar.

Med uppförande- och ordningsbetyg får vi en hållhake på våra ungdomar, det är inte fel med krav på människor – tvärtom – nyttigt!

Dagens och morgondagens samhälle ställer allt större krav på sina medborgare. Min bestämda uppfattning är att vi inte tillräckligt ger våra barn den utbildning och insikt, som de kan kräva av oss, för att de skall klara de problem som möter dem i livet.

Med den religionsundervisning som i dag bedrivs i grundskolan kommer ungdomarna inte till insikt och förståelse om vad den kristna livssynen innebär. Denna kristna livssyn skulle ge dem kraft och livsmod i svåra situationer i livet. Skälen till denna utveckling är flera. Naturligtvis kan läroplanen förbättras – men mycket beror på lärarna. Många lärare har ingen grundläggande kristen livssyn. En del tror över huvud taget inte på religiositeten, bl. a. genom sin politiska grundsyn.

Det stora problemet för religionsundervisningen i dag är kanske läroböckerna. De behandlar samfundens organisation och betonar de exotiska och speciella yttringarna i religioner och samfund. Det man däremot i hög grad missar är trons innehåll. Ett annat problem är att lärare ofta förutsätter att eleverna inte är intresserade av religionskunskap och motivationen både hos elever och lärare blir automatiskt låg. Erfarenheten visar att religionsämnet är det första som tappas bort om en enskild lärare skall prioritera sin undervisningstid mellan de fyra SO-ämnena enligt SÖ:s förslag om blockundervisning. Det är inte meningen att skolan skall ta över kyrkornas uppgift att förkunna. Det skolan skall ge är tillräckliga kunskaper och impulser för att eleverna själva skall kunna bearbeta de stora livsfrågorna. Det unika med skolan är ju att den når alla, vilket inte kyrkorna gör.

Religionskunskapen som ämne behövs även i framtidens skola. Det finns vissa delar i ämnet som kan tappas bort i en total integrering med övriga SO-ämnena. exempelvis bibelkunskapen. SÖ bör få i uppdrag att utvärdera frågan och, om det visar sig att religionsundervisningen får stå tillbaka för andra ämnen, komma med förslag till förändringar.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om införande av uppförande och ordningsbetyg,
2. att riksdagen hos regeringen begär att SÖ får i uppdrag att utvärdera hur religionsundervisningen prioriteras bland SO-ämnena.

Stockholm den 14 januari 1987

Marianne Karlsson (c)